

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 171-ҳадис

171/233 - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَدِمَ أَنَسٌ مِنْ عُكْلٍ أَوْ عُرَيْنَةَ، فَاجْتَوُوا الْمَدِينَةَ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِلْقَائِهِمْ، وَأَنْ يَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَاهِهَا وَأَلْبَانِهَا، فَانْطَلَقُوا، فَلَمَّا صَحُّوا، قَتَلُوا رَاعِيَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاسْتَأْفُوا النَّعَمَ، فَجَاءَ الْخَبْرُ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ، فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ، فَلَمَّا ارْتَفَعَ النَّهَارُ جَاءَ بِهِمْ، فَأَمَرَ فَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ، وَسَمِرَتْ أَعْيُنُهُمْ، وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ.

171.233 Анас розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Укл ёки Урайнадан одамлар келишди. Сўнг Мадинада (ҳавоси мос келмай) касалланиб қолишди. Набий соллаллоху алайҳи васаллам уларни соғин туяларнинг пешоби ва сутидан ичишга буюрдилар, улар жўнаб кетишди. Соғайиб кетишгач, Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг чўпонларини ўлдириб, туяларини ҳайдаб кетишди. Бунинг хабари эрта тонгда етиб келди. У зот уларнинг изидан одам юбордилар. Кун ёйилганда улар олиб келинди. У зот буюрдилар, уларнинг қўл-оёқлари кесилди, кўзларига мил тортилди. Сўнг ҳаррага* элтиб ташланди. Улар сув сўрашар, аммо сув берилмас эди».

Изоҳ: Баъзи уламолар ушбу жинойтчиларнинг мазкур суратда қатл қилиниши Аллоҳ ва Унинг Расулига душманлик қилганларнинг ҳамда қотилнинг жазоси белгилаб берилган оятлар нозил бўлишидан олдин бўлган, дейишади. Баъзилари эса қасос учун шундай қилинган, чунки қотил ўзгани қай тарзда ўлдирган бўлса, ўшандай ўлдирилади, дейишади.

* «Ҳарра» сўзи аслида қотиб қолган лавадан ҳосил бўлган қора тошли жойни англатади. Бу ерда назарда тутилган жой эса шу сифатга эга бўлгани учун шундай номланган. У Мадинанинг ғарбий томонида, шаҳардан ташқарида жойлашган.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI